

A Kúria
mint másodfokú bíróság
í t é l e t e

Az ügy száma: Kf.VIII.39.863/2021/4.

A tanács tagjai: Dr. Stark Marianna a tanács elnöke

Szolnokiné dr. Csernay Krisztina előadó bíró

Dr. Hajdu Edit bíró

A felperes: felperes

cím1

A felperes képviselője: Független Rendőr Szakszervezet

cím2

ügyintéző: dr. Oláh Tamás kamarai jogtanácsos

Az alperes: ... Rendőr-főkapitányság

cím3

Az alperes képviselője: Dr. Kovács Tamás kamarai jogtanácsos

cím4

A per tárgya: megbízási díj megfizetése

A fellebbezést benyújtó fél: alperes

A fellebbezéssel támadott határozat száma:

Szegedi Törvényszék 11.K.700.876/2020/14/II.

Rendelkező rész

A Kúria a Szegedi Törvényszék 11.K.700.876/2020/14/II. számú ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 15 000 (tizenötezer) forint másodfokú perköltséget.

Megállapítja, hogy a 27 000 (huszonhétezer) forint fellebbezési eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen további perorvoslatnak nincs helye.

Indokolás

A tényállás

[1] A felperes 2006. július 1-től bűnügyi technikus beosztásban állt hivatásos szolgálati jogviszonyban az alperesnél. Szolgálatát a helységi Rendőrkapitányság ... Csoportjában, helységi-en teljesítette.

[2] A felperes 2003. február 22-én kelt ... ált. számú munkaköri leírása szerint a bűnügyi technikus beosztás keretében a szemlebizottság tagjaként bűnesetekhez vonul ki, ahol feladatát képezi a nyomrögzítés, fényképfelvétel készítése, nyomkutató, forrányomkövetés, a helyszínelést követően a bűnügyi jegyzék, nyomjegyzék elkészítése, egyéb adatrögzítési tevékenységek fogantatása, rabosítási feladatok elvégzése. A bűnügyi technikus beosztáshoz tartozó feladatok a felperes munkaidejének mintegy 30-40%-át töltötték ki.

[3] A felperes 2015. augusztus 1. és 2019. március 31. közötti időtartamban és azt követően is a munkáltató utasítása alapján a bünygyi technikus feladatok elvégzése mellett nyomozói, vizsgálói beosztásba tartozó feladatokat, valamint bünygyi szolgálati ághoz tartozó általános jellegű feladatokat látott el, iratok, bünyjelek, szagminták továbbítását végezte, megkereséseket foganatosított, eljárta a rendkívüli halálesetek ügyében is. A felperest a bünygyi technikus munkakör feladatain kívül eső munkájának ellátása nem akadályozta az eredeti beosztásába tartozó feladatai ellátásában, a munkáltató a bünygyi technikus feladatok elsődlegességét biztosította.

[4] Az elsőfokú bíróság a perbeli esettel azonos tényállás mellett a felperes megbízási díj megfizetésére irányuló keresetét elutasította, azonban a másodfokú bíróság jogerős ítéletével az elsőfokú határozatot megváltoztatta és a 2015. augusztus 1-től 2019. március 31-ig terjedő időszakra az alperest megbízási díj és járuléka megfizetésére kötelezte.

[5] A jogerős határozattal elbírált időszakot követően a felperes változatlan feltételek között végezte a bünygyi technikus beosztásába tartozó és a munkáltatói utasítás szerinti, a beosztásába nem tartozó szolgálatteljesítési feladatokat, azonban az alperes megbízási díjat nem fizetett számára.

[6] A felperes 2020. április 15. napján előterjesztett, az illetményalap 100%-ának megfelelő megbízási díj megfizetésére irányuló szolgálati panaszát a ... Rendőr-főkapitányság vezetője a 2019. május 28-án kelt határozatával elutasította.

A felperes keresete és az alperes védírata

[7] A felperes a módosított keresetében a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés c) pontjára alapítotlan a 2019. április 1-től 2021. február 23-ig terjedő időszakra az illetményalap 50%-nak megfelelő, mindösszesen 338.187,- forint megbízási díj és ezen összeg késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Keresetének indoklásában a korábbi időszakot elbíráló jogerős ítéletre és a Kúria Mfv.I.10.751/2016/4. számú ítéletére hivatkozott. Álláspontja szerint a büntetőeljárások keretében lefolytatandó szemlék végrehajtásáról és a bünygyi technikai tevékenység egységes szabályozásáról szóló 13/2012.(VII.30.) ORFK utasítás (a továbbiakban: ORFK utasítás) hatályos szabályai nem adhattak általános és korlátlan felhatalmazást a munkáltatónak arra, hogy a bünygyi szolgálati ágon belül bármely feladat ellátását a bünygyi technikus beosztáshoz tartozó feladatként végeztessen el.

[8] Az alperes a védírataiban a kereset elutasítását és a felperes perköltségben történő marasztalását kérte. Hangsúlyozta, hogy az ORFK utasítás 6/D. pontja nem zárja ki a bünygyi szolgálati ág feladatrendszeréhez kapcsolódó más tevékenység elvégzését, csupán a bünygyi technikus feladatok ellátásának elsődlegességét kell biztosítani. Álláspontja szerint a felperes megalapozatlanul hivatkozott a Kúria ítéletére, mert az ORFK utasítás az ítélet meghozatalát követően módosult, a módosítással érintett időszakra vonatkozóan pedig a Kúriának nincs eseti

döntése. Azt is hangsúlyozta, hogy a Hszt. két konjunktív feltételt határoz meg a megbízási díjra jogosultság megállapításához, ezért a perben nem csak azt kellett vizsgálni, hogy a felperes más beosztáshoz tartozó feladatokat látott el, hanem azt is, hogy az többletfeladatként merült-e fel.

Az elsőfokú bíróság határozata

[9] A Szegedi Törvényszék a 11.K.700.876/2020/14/II. számú ítéletével kötelezte az alperest 338.187,- forint megbízási díj, valamint ezen összeg 2020. november 6-tól számított késedelmi kamata és 75.000,- forint perköltség megfizetésére. Megállapította, hogy a 20.291,- forint eljárási illetéket az állam viseli.

[10] Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában megállapította, hogy az állománytáblázatban rendszeresített beosztásokhoz tartozó feladatokat a munkáltató a munkaköri leírásban egyoldalú utasításával rögzítheti, azonban a munkaköri feladatok meghatározása a munkáltató részéről nem lehet önkényes, csak a beosztás (a munkakör) keretein belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles ellátni. Az alperesnél a felperes bűnügyi technikus beosztása az állománytáblában rendszeresített és a kinevezésben rögzített szolgálati beosztás. A munkáltató egyoldalú utasítási jogával a bűnügyi technikus beosztás keretein belül határozhatja meg a munkaköri leírásban a felperes által ténylegesen ellátandó feladatokat. A következőket bírói gyakorlat szerint (Kf.VII.39.247/2020/4.) a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, ezért ezen elvi alaptól eredően jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör – akár átmenti akár tartós – feladatainak ellátását.

[11] Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az alperes megalapozottan hivatkozott arra, hogy a munkáltató a bűnügyi szolgálati ághoz tartozó bármely olyan feladat elvégzésére jogszerűen adhat utasítást, amelyet az érintett egyébként iskolai végzettsége, szakképesítése, képesítése alapján el tud végezni, azonban a munkáltatónak a jogosultsága elsődlegesen nem az ORFK utasítás 6/D. pontjában foglalt rendelkezéséből, hanem a Hszt. munkáltatói jogokat szabályozó rendelkezéséből következik. A munkáltatónak az a joga, hogy a felperest a bűnügyi technikus beosztáshoz tartozó feladatok mellett a bűnügyi szolgálati ághoz tartozó feladatok elvégzésére utasíthatja, nem sértheti az állománytáblázat szerinti beosztást, a felperes ezzel megegyező kinevezés szerinti beosztását, továbbá az utasítás teljesítése esetén az érintett díjazásra való jogosultságát.

[12] Az ORFK utasítás szolgálati viszonyra vonatkozó szabály (Hszt. 2. § 30. pont), egyidejűleg közjogi szervezet szabályozó eszköz, ezért a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 24. § (1) bekezdése szerint jogszabállyal nem lehet ellentétes. Ebből következően az ORFK utasítás 6/D. pontjában foglalt rendelkezés azon értelmezése, hogy amennyiben az érintett munkaköri leírása tartalmazza a bűnügyi szolgálati ág feladatrendszeréhez kapcsolódó más tevékenységeket, az a beosztáshoz tartozó feladatot eredményez, ellentétes lenne a beosztás Hszt. 2. § 25. pontja szerinti fogalmával, mert a törvény alapján kizárólag az állománytáblázatban rendszeresíthető beosztás. A kifejtettekből a törvényszék arra a következtetésre jutott, hogy a megbízási díjra jogosultság elsődlegesen

nem az ORFK utasítás rendelkezései alapján bírálható el, ezért annak módosításai, illetve annak hatályon kívül helyezése a peres felek közötti jogvita elbírálására nem hatott ki.

[13] Az elsőfokú bíróság megalapozatlannak találta az alperes Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjára alapított azon érvelését is, hogy a jogszabályban meghatározott kritériumok konjunktívak. Megállapította, hogy nem annak volt jelentősége, hogy a többletfeladat okozott-e többletterhelést, hanem annak, hogy a feladat a bűnügyi technikai beosztáshoz tartozott-e. Amennyiben nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz a rendszeresen elvégzett további tevékenység, az többletfeladatként értékelendő.

[14] A peres felek egyezően adták elő, hogy a perbeli időszakban a felperes munkaideje kevesebb mint felében végezte az eredeti bűnügyi technikai beosztásához tartozó feladatokat, vagyis a munkaideje 50%-át meghaladóan a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti szolgálati beosztáshoz nem tartozó feladatokat látott el, ezért a Hszt. 71. § (5) bekezdés kötelező rendelkezése alapján megbízási díjra jogosult. A Kúria következetes gyakorlata szerint a hivatásos állomány tagja a munkáltató utasítása alapján esetenként köteles ellátni a beosztása szerinti tevékenységhez nem tartozó feladatokat is, ugyanakkor az ilyen jellegű feladat tartós ellátása nem maradhat ellentételezés nélkül (Mfv.II.10.304/2017/15.).

[15] A peres felek az összecszerűsége vonatkozóan egyező nyilatkozatot tettek, ezért annak indokolását az elsőfokú bíróság mellőzte és az alperest a kereset szerint marasztalta.

Az alperes fellebbezése és a felperes fellebbezési ellenkérelme

[16] Az alperes a fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a kereset elutasítását, másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat meghozatalára történő utasítását, valamint a felperes perköltségben történő marasztalását kérte.

[17] Az alperes a védiratában foglalt álláspontját fenntartva hivatkozott arra, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja két konjunktív feltételt tartalmaz, így nem csak azt kellett volna vizsgálni a bíróságnak, hogy a felperes más beosztáshoz tartozó feladatkört lát-e el, hanem azt is, hogy az többletfeladatként merült-e fel. Többletfeladatról akkor lehet beszélni, ha a felperes végzettségéhez, képességéhez, a feladat mennyiségéhez képest nagyobb megterhelést, nagyobb felelősséget jelent. Önmagában az, hogy valaki nem a beosztásához tartozó feladatokat lát el, nem alapozza meg a Hszt. 71. §-ában szabályozott megbízási díj jogosultságot, mivel a más beosztáshoz tartozó feladatot többletfeladatként kell végezni.

[18] A többletfeladat megállapítása érdekében az elsőfokú eljárás során indítványozta, hogy a felperes a peresített időszakban végzett feladatairól havi bontásban, szolgálati napokra lebontva készítsen részletes kimutatást, azonban a felperes által a Robotzsaru Néró rendszeréből kinyomtatott ügylistát tartalmazó beadvány számos olyan feladatot is tartalmaz, amelyet nem lehetett volna a szolgálati beosztáson kívüli tevékenységként értékelni. A

benyújtott kimutatás egyáltalán nem alkalmas a felperes ténylegesen végzett tevékenysége jellegének és időtartamának megállapítására.

[19] Az alperes álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 346. § (5) bekezdése alapján köteles lett volna ítéletében számot adni a felperes által benyújtott kimutatásról, amelyet elmulasztott. Érvelése szerint az eljáró bíróság a Kp. 78. §-ában, a Pp. 278. § (1) bekezdésében, valamint 346. § (5) bekezdésében foglaltak megsértésével a bizonyítékokat nem megfelelően értékelte, az irányadó jogszabályokat nem megfelelően értelmezte, és ezáltal helytelen következtetést vont le a kereseti követelés jogalapja tekintetében. Az elsőfokú bíróság ítélete azért is jogszabálysértő, mert nem rendelkezett arról, hogy milyen okból mellőzte a védiratában előterjesztett bizonyítási indítványát, így megszegte az ítélet indokolására vonatkozó kötelezettségét is.

[20] Az alperes azt is panaszolta, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában anélkül hivatkozott többször is az alperes állománytáblázatára, hogy az a perben becsatolásra került volna, ilyen felhívást az elsőfokú eljárás során nem kapott. A hivatásos szolgálati beosztásokat a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI.16.) BM rendelet (a továbbiakban: BM rendelet) tartalmazza, amely jogszabály – többek között – meghatározza az adott beosztás elnevezését, vagy a betöltésükhöz szükséges követelményeket, azonban arról nem rendelkezik, hogy az egyes beosztásokhoz milyen feladatok tartoznak. A felperes technikai beosztásához tartozó feladatokat határoz meg a 12/2016. (V.04.) BM rendelet, az ORFK utasítás és a munkaköri leírás, amelyek alapján a felperes ellátta a tevékenységét.

[21] A felperes által kifogásolt feladatok ellátása azért sem jogszabálysértő, mert a Hszt. 352. § d) pont 1. alpontja értelmében a rendvédelmi szerv alapfeladatainak ellátására létrehozott szolgálati beosztás az a szolgálati beosztás, amely alapján a hivatásos állomány tagja olyan tevékenységet végez, amely a rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 1. § (2) bekezdésében kerül meghatározásra. Ezen jogszabályi rendelkezés gyűjtőfogalommal határozza meg hogy a büntetőeljárással összefüggő feladatok alapfeladatnak minősülnek, de nem részletezi, hogy ennek keretében milyen feladatokat kell ellátni a büntető ügyekkel foglalkozó szolgálati beosztásban lévő személyeknek.

[22] Az alperes álláspontja az elsőfokú bíróság azon megállapításából, mely szerint a felperes a büntügyi beosztásához tartozó feladatokat a munkaideje kevesebb mint felében végezte nem következik, hogy az egyéb feladatokat többletfeladatként látta el, mivel a felperes szolgálati ideje ezen feladatokkal került kitöltésre. A törvényszék a perbeli követelés jogalapjának elbírálásánál a Kúria Kfv.II.37.642/2020/5. számú végzésében foglaltakat emelte ki, ugyanakkor ezen hivatkozott határozat első mondata ellentétes a második és harmadik mondattal.

[23] Érvelése szerint a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt rendelkezés - figyelembevétel a konjunktív szó jelentését – úgy értelmezhető, hogy a megbízási díjra való jogosultság egyik feltétele a beosztáson kívüli feladat ellátása, a másik pedig az, hogy a feladatellátás többletfeladatot jelentsen. E két kritériumnak kógensen, együttesen kell

teljesülnie. A perben a felperest terhelte annak bizonyítása, hogy a szolgálati beosztáshoz nem tartozó feladatkör ellátását, mint többletfeladatot végezte, azonban erre nem került sor. A lefolytatott bizonyítás során a bíróság által figyelembe vett bizonyítékok alapján a bíróság tévesen állapította meg, hogy a felperes a beosztásához nem tartozó feladatkört látott el.

[24] Az alperes álláspontja szerint a felperes részére megítélt perköltség összege meghaladja a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. §(2) és (6) bekezdése, valamint a Kp. 131. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 512. § (2) bekezdése szerinti mértéket.

[25] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és az alperes jogtanácsosi munkadíjban történő marasztalását kérte. Álláspontja szerint a Kúria Kfv.VII.37.642/2020/5. számú végzéséből következően a beosztáshoz nem tartozó feladatok szükségszerűen többletfeladatok és többletterhet jelentenek. Egyetértett azzal, hogy csak lényeges többletfeladatért lehet megbízási díjat megállapítani, azonban a jelen tényállásban ennek vitatása súlytalan, hiszen a felperes megközelítőleg a szolgálatteljesítési ideje felében végzett eltérő feladatokat. Alaptalannak tartotta a felperes kimutatásával kapcsolatban emelt alperesi kifogásokat, hiszen a tényállás szempontjából lényeges kérdésben a felek között nem volt vita, az alperesi képviselő a tárgyaláson is úgy nyilatkozott, hogy a felperes beosztásába nem tartozó feladatok a szolgálati idejének több mint 50%-át tették ki.

[26] A felperes álláspontja szerint az ORFK utasítás 6/D. pontjának beiktatását követő időszakra is megalapozott a kereset, mert az utasítás módosítása nem adhatott általános és korlátlan felhatalmazást a munkáltató számára, hogy a bünyügyi szolgálati ágon belül bármely feladat ellátását a bünyügyi technikus beosztáshoz tartozó feladatként végeztessen el. Ellenkező esetben a bünyügyi technikus a bünyügyi szolgálati ágon belül számos, teljesen eltérő beosztás ellátására lenne köteles.

[27] Utalt arra is, hogy a felek között korábban folyamatban volt előzményi per is érintette az ORFK utasítás módosítását követő időszakot, ezért ez is elbírált jogkérdés a felek között. A BM rendelet 2. számú Mellékletéből az következik, hogy a bünyügyi technikus, a nyomozó és a vizsgáló különböző önálló beosztások, amelyek eltérő munkaköri feladatokat feltételeznek. A BM rendelet 9. számú Melléklete alapján az sem vitatható, hogy a bünyügyi technikus, illetve a nyomozói/vizsgálói beosztás betöltéséhez, illetve a feladatok ellátásához különböző szaktanfolyam szükséges.

A Kúria döntése és annak jogi indokai

[28] A fellebbezés nem megalapozott.

[29] A Kúria a fellebbezéssel támadott ítéletet a Kp. 108. § (1) bekezdése alapján a fellebbezés keretei között – a fellebbezésben felhozott indokokat alapul véve – vizsgálta felül.

[30] A perben nem volt vitatott, hogy a felperes az alperesnél bűnügyi technikai beosztásban került foglalkoztatásra. A per tárgyát a 2019. április 1-től terjedő időszakra igényelt, az illetményalap 50%-nak megfelelő megbízása díj és ennek kamata képezte. Az alperes fellebbezése alapján a Kúriának abban a kérdésben kellett állást foglalni, hogy a kinevezése szerint bűnügyi technikai beosztásban foglalkoztatott felperes a nyomozói és vizsgálói beosztásba tartozó feladatok ellátásával látott-e el többlétszolgálatot.

[31] A Hszt. 13. § (1) bekezdése szerint a szolgálati viszony az állam nevében eljáró rendvédelmi szerv és a hivatásos állomány tagja között létrejött különleges közszolgálati jogviszony, amelyben mindkét felet a sajátos szolgálati körülményeknek megfelelő, a szolgálati viszonyra vonatkozó szabályban és más jogszabályban meghatározott kötelezettségek terhelik és jogosultságok illetik meg. A Hszt. 2. § 25. pontja szerint a szolgálati beosztásnak minősül az állománytáblázatban rendszeresített, a hivatásos állomány tagjával betölthető munkakör.

[32] A felperesnek a szolgálat teljesítése során egyrészt a munkaköri leírása szerint, illetve a munkáltató rendelkezése alapján a beosztásához tartozó, de a munkaköri leírásában konkrétan nem nevesített feladatokat is végre kell hajtania (Hszt. 13. § (1) bekezdés, 102. § (1) bekezdés b) pont, 103. § (1) bekezdés).

[33] A perben nem volt vitatott, hogy a felperes a kinevezési okirata szerint bűnügyi technikus beosztásban került foglalkoztatásra, amelyet – mint a nyomozó és vizsgálói beosztásokat is - a BM. rendelet 2. számú Melléklete külön beosztásként nevesíti.

[34] A BM rendelet az egyes beosztásokra kógens módon határozza meg az ellátandó feladatok körét, a munkáltatónak ehhez képest kell megállapítani a munkaköri leírás tartalmát, az abban foglaltakat nem bővítheti.

[35] A munkaköri leírás nem tartalmazhat a kinevezésben meghatározott besoroláshoz nem tartozó, általánosan ellátandó feladatokat, mint a beosztás részét (Mfv.II.10.304/2017/5.).

[36] A fegyveres szerv munkáltató utasítása alapján a felperes ugyan esetenként köteles ellátni más beosztásba tartozó tevékenységet is, ugyanakkor a beosztáshoz nem tartozó feladat tartós ellátása nem maradhat ellentételezés nélkül. Amennyiben a hivatásos szolgálati viszonyban álló tartósan a beosztásához nem tartozó beosztást lát el, többletdíjazásra jogosult, amelynek mértékét a Hszt. 71. § (5) bekezdésében foglalt korlátozásokon belül lehet megállapítani.

[37] Az alperes a felülvizsgálati kérelmében megalapozatlanul hivatkozott a tényállás helytelen megállapítására és a bizonyítékok okszerűtlen értékelésére.

[38] Az elsőfokú bíróság a peres felek egyező előadása alapján alappal nem tulajdonított kiemelt jelentőséget a felperes által a Robotzsaru Néró rendszeréből kinyomtatott ügylistának, amelyen a felperes feltüntette az álláspontja szerint beosztásához nem tartozó feladatköröket. E körben nem a listán szereplő egyes feladatoknak, hanem annak volt jelentősége, hogy a peres felek egyező előadása alapján a felperes munkaideje körülbelül fele részében nem a

bűnügyi technikai beosztáshoz tartozó, hanem egyéb nyomozói és vizsgálói beosztásba tartozó feladatokat látott el.

[39] A felperes 2015-től rendszeresen végzett ilyen feladatokat, nem eseti jelleggel. Ehhez képest az alperes nem vitathatta a Kfv.VII.37.642/2020/5. számú határozatában hivatkozott „konjunktív feltételek” fennállását. A felperes rendszeresen és tartósan, a szolgálatteljesítési ideje meghatározó részében látta el a beosztásához nyilvánvalóan nem tartozó feladatokat, amelyek ennek folytán többletfeladatnak minősülnek, ezért a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján megbízási díjra volt jogosult. A többletfeladat ellátása, és ezáltal a többletterhelés a felperes kimutatása és a felek egyező nyilatkozata alapján ítéleti bizonyossággal megállapítható volt (Kf.III.39.053/2021/8.).

[40] Az alperes a fellebbezésében alaptalanul panaszolta az elsőfokú bíróság által megállapított perköltség összegét is. A bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (6) bekezdése lehetővé teszi, hogy a bíróság a 3. § (2) bekezdés a) pontja és a Kp. 131. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 512. § (2) bekezdése szerint meghatározott perköltség összegét indokolt esetben magasabb mértékben állapítsa meg. Az elsőfokú bíróság a jogszabályokban meghatározott mértéktől való eltérést megfelelően indokolta, így a megállapított perköltség összege – a tárgyalásokon történő megjelenéssel kapcsolatban felmerült költség figyelembe vételével - nem volt jogszabálysértő.

[41] A fentiekre tekintettel a Kúria az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Záró rész

[42] A pervesztes alperes a Kp. 35. §-a alapján alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése alapján köteles a perköltség megfizetésére.

[43] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján személyes illetékmentes, ezért a tárgyi költségfeljegyzési jogos perben az Itv. 46. § (1) bekezdés szerint le nem rótt fellebbezési illetéket a Kp. 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 102. § (6) bekezdése alapján az állam viseli.

[44] A Kúria a fellebbezést a Kp. 107. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[45] Az ítélet elleni felülvizsgálat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja, a fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. §-a zárja ki.

Budapest, 2022. január 12.

Dr. Stark Marianna s.k. a tanács elnöke, Szolnokiné dr. Csernay Krisztina s.k. előadó
bíró, Dr. Hajdu Edit s.k. bíró